

Alkotmánybíróság
1535 Budapest,
Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]

[REDACTED] lakos az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) a) pontja alapján

alkotmányjogi panasszal

fordulok a tisztelt Alkotmánybírósághoz.

Az Abtv. 26. § (2) c) pontja alapján tisztelettel kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybevételéről szóló **599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet** (a továbbiakban: Rendelet) alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt, figyelemmel arra, hogy a Rendelet a közvetlen hatályosulása folytán sérti

- az Alaptörvény II. cikkében meghatározott emberi méltóságomat,
- a XII. cikk (2) bekezdése szerinti munkához való jogomat,
- a XV. cikk (1)-(2) bekezdései szerinti jog előtti egyenlőséghez fűződő alapjogomat,
- a XVII. cikk (2) bekezdése szerinti konszenzusos megállapodás lehetőségéhez fűződő jogomat, a (3) bekezdésében meghatározott munkafeltételekhez való jogomat.

Az alapjogsérelem a Rendelet hatályba lépésétől, 2021. november 1-től a jelen panasz benyújtásának napjáig a Rendelet rendelkezéseinek közvetlen hatályosulása folytán folyamatosan fennáll.

I. A TÉNYÁLLÁS

2020. november 4. napjától kezdődő hatállyal a Kormány a 478/2020. (XI. 3.) Korm. rendelettel a SARS-CoV-2 koronavírus járványra tekintettel Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki.

A Kormány a veszélyhelyzetben alkalmazandó különleges jogrendben, a katasztrófavédelelről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 51/A. §-ban kapott felhatalmazás alapján Rendeletet alkotott, amelynek a fent hivatkozott rendelkezéseit 2021. november 1. napján léptette hatályba.

II. AZ INDÍTVÁNYOZÁSI JOGOSULTSÁG ALÁTÁMASZTÁSA

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/04595-0/2021
Érkezett:	2021 DEC 06.
Példány:	/
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	[REDACTED]

[Érintettség]

Tekintettel arra, hogy a Rendelet 1. § alapján foglalkoztatottnak (a továbbiakban: Foglalkoztatott) minősülök a Rendelet alaptörvény-ellenessége közvetlenül érint: a Rendelet velem szemben közvetlenül hatályosul, annak megszegése esetén az abban meghatározott és a jelen panaszban megsemmisíteni kért jogkövetkezmények alkalmazandóak. Az érintettség igazolása érdekében csatolom a kinevezési okiratomat.

Továbbá a 60/2021. (II. 12.) Kormányrendelet 2.§ (4) bekezdése alapján – egészségügyi szakmai szabályoknak megfelelő, Magyarországon működő egészségügyi szolgáltató által laboratóriumban elvégzett, pozitív eredményű vizsgálatot igazoló dokumentum alapján kiállított – védettségi igazolvánnyal rendelkezem. Az ellenanyagszint növekedését igazoló közel 6 hónap különbséggel készült vizsgálatok eredményeit tartalmazó leleteket másolatban szintén csatolom.

[Jogszabály hatályosulása folytán bekövetkezett jogsérelem]

A fent meghatározott alapjogaim sérelmét közvetlenül a Rendelet állítja fel. A Rendelet hatálya alatt a munkáltatók alkalmazzák az alaptörvény-ellenes jogszabályt, a jogsértést azonban nem az egyes egyedi ügyekben hozott munkáltatói döntések, hanem közvetlenül a jogszabály valósítja meg.

A jogfosztottság a Rendelet hivatkozott rendelkezéseinek hatályba lépésével közvetlenül, azonnal, bírói döntés nélkül bekövetkezett mindvégig folyamatosan fennáll.

[Nincs jogorvoslati eljárás]

A Rendelet nem egyszeri, hanem tartósan fennálló, súlyos alapjogsérelmet valósít meg, amellyel szemben az alkotmányjogi panaszon kívül nincs semmilyen jogorvoslati lehetőség.

[A jogérvényesítési határidő megtartottsága]

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (2) c) pontjában meghatározott esetben a panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet benyújtani. A Rendelet panaszolt rendelkezései 2021. november 1-jén léptek hatályba, a Rendelet hatályba lépésétől számított 180 nap 2022. május 9-én jár le, így a jelen indítványt az alkotmányjogi panasz benyújtására rendelkezésre álló jogérvényesítési határidőn belül terjesztem elő.

III. A PANASZ TARTALMI ALAPÚ BEFOGADHATÓSÁGÁNAK MEGALAPOZÁSA

Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság a panaszt akkor fogadja be, ha annak tárgya bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. A jelen Panasz befogadhatóságát az alapjogaim sérelme alapozza meg.

IV. AZ ALAPTÖRVÉNY-ELLENESÉG ALÁTÁMASZTÁSA

IV.1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Rendelet sérti az Alaptörvényt

- II. cikkében meghatározott emberi méltóságomat,
- a XII. cikk (2) bekezdése szerinti munkához való jogomat,
- a XV. cikk (1)-(2) bekezdései szerinti jog előtti egyenlőséghez fűződő alapjogomat,
- a XVII. cikk (2) bekezdése szerinti konszenzusos megállapodás lehetőségéhez fűződő jogomat, a (3) bekezdésében meghatározott munkafeltételekhez való jogomat.

IV.2. A Rendelet Alaptörvény-ellenessége, a sérelmezett rendelkezés

A Rendelet az 2. § (1) pontjában meghatározott kötelezettség megszegése esetén az alábbi jogkövetkezmenyt rendeli alkalmazni:

„2. § (8) Ha a foglalkoztatott a védőoltást a (7) bekezdés szerinti határidőn belül nem vette fel, vagy a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvéleményt nem mutatta be, a foglalkoztatott részére a munkáltató fizetés nélküli vagy illetmény nélküli szabadságot (a továbbiakban együtt: fizetés nélküli szabadság) rendel el.

(9) A munkáltató – a foglalkoztatásra irányadó jogszabálytól eltérően – a foglalkoztatott jogviszonyát felmentéssel, illetve felmondással azonnali hatállyal megszüntetheti, ha a fizetés nélküli szabadság (8) bekezdés szerinti elrendelésétől számítva egy év eltelt, és

a) a foglalkoztatott a védőoltás felvételét nem igazolta a munkáltató felé az (5) bekezdésben meghatározott módon, és

b) a foglalkoztatott a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvéleményt nem mutatja be.”

Az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése szerint “[a] Kormány a veszélyhelyzetben rendeletet alkothat, amellyel – sarkalatos törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.”

Az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése szerint veszélyhelyzetben „az alapvető jogok gyakorlása – a II. és a III. cikkben, valamint a XXVIII. cikk (2)-(6) bekezdésében megállapított alapvető jogok kivételével -felfüggeszthető vagy az I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozható.”

Az Alaptörvény fenti szabályai alapján a Kormánynak valóban lehetősége nyílik arra, hogy alapvető jogot veszélyhelyzetben az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl is korlátozza, vagy annak gyakorlását akár fel is függesse. Ez a lehetőség azonban nem korlátlan. Az Alaptörvény még veszélyhelyzetben sem ad teljesen szabad kezet a Kormánynak az alapvető jogok korlátozására, mivel a korlátozásoknak ebben az esetben is meg kell felelniük az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak.

Az Alkotmánybíróság a IV/1093/2021. szám alatt egyesített alkotmányjogi panasz ügyben kimondta, hogy „Az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése ugyanakkor nem adott parttalan felhatalmazást a jogalkotónak. Önmagában abból a körülményből, hogy az Alkotmánybíróság működése különleges jogrend idején sem korlátozható [54. cikk (2) bekezdés], következik, hogy az Alaptörvény alkotmányossági kontrollt biztosít különleges jogrend idejére is. Ahogy arra a 15/2021. (V. 13.) AB határozat rámutatott: »az alkotmányozónak nem volt célja a különleges jogrendi jogalkotót felhatalmazni sem arra, hogy a veszély leküzdésével össze nem függő alapjog-korlátozást vezessen be, sem arra, hogy egyes alapjogokat jobban korlátozzon, mint amennyire a rendkívüli körülmény indokolja. A korlátlan vagy korlátozhatatlan hatalom eleve ellentétes az Alaptörvény szellemiségével, még különleges jogrend idején is.« ”

Az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése csupán tovább bővíti a rendeleti úton bevezethető korlátozások tárgykörét, kiterjesztve azt az alapvető jogok körére is, de ugyanúgy, ahogy bármely más korlátozás esetén, az alapvető jogok korlátozása esetén is, a Kormánynak meg kell felelnie az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak. Ebből következően a Kormány rendeletalkotási jogkörét kijelölő alaptörvényi rendelkezések alapján veszélyhelyzetben a Kormány a valóban korlátozhatja az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdésében meghatározott, az egészségemet, biztonságomat és a méltóságomat tiszteletben tartó munkafeltételekhez való jogomat és a XX. cikk (1) bekezdésében meghatározott, testi és lelki egészséghez fűződő alapjogomat rendeleti úton, de csak a sarkalatos törvényben előírt szabályok szerint.

A veszélyhelyzetre irányadó sarkalatos törvény – a Katv. – tovább pontosítja a veszélyhelyzetben a Kormány által bevezethető, lehetséges korlátozások körét és mértékét, és garanciális feltételeket szab a rendeletalkotási jogkör gyakorlásához.

A Katv. 51/A. § (1) bekezdése, amely a tömeges megbetegedést okozó humánjárvánnyal összefüggő veszélyhelyzetre irányadó rendeletalkotási jogkört rögzíti, és amelyre maga a Rendelet is visszavezeti a Kormány jogalkotási hatáskörét. E szerint a Kormány „az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány megelőzése, illetve következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében kihirdetett veszélyhelyzetben – a 21-24. alcímben meghatározott rendkívüli intézkedéseken és szabályokon túl – az állampolgárok élet-, egészség-, személyi-, vagyon- és jogbiztonságának, valamint a nemzetgazdaság stabilitásának garantálása érdekében rendeletével egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, és egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.”

A Katv. 51/A. § (1) bekezdése szerinti rendkívüli jogalkotási jogkör azonban nem korlátok nélküli. A törvények alkalmazásának felfüggesztésére, a törvényi rendelkezésektől való eltérésre vagy más rendkívüli intézkedések bevezetésére (a továbbiakban együtt: Rendkívüli Intézkedés) két garanciális feltétel mellett van lehetőség:

a) egyrészt, a Katv. 51/A. § (1) bekezdése szerint a Rendkívüli Intézkedést az állampolgárok életének, egészségének védelme, személyi-, vagyon- és jogbiztonságának, valamint a nemzetgazdaság stabilitásának garantálása érdekében lehet csak bevezetni;

b) másrészt, a Katv. 51/A. § (2) bekezdése szerint a Kormány a rendeletalkotási jogkörét „a **szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan** – a humánjárvány megelőzése, kezelése, felszámolása, továbbá káros hatásainak megelőzése, illetve elhárítása céljából gyakorolhatja.”

A rendelet szabályai a fenti feltételeknek és így az Alaptörvényben deklarált alapvetéseknek nem felelnek meg.

Nem felel meg, hiszen a Rendelet alkalmazása az Alaptörvény XII. cikk (2) bekezdése szerinti munkához, munkavégzéshez való jogom gyakorlását közvetlenül és a jelenlegi közszolgálati jogviszonyomat szabályozó egyéb jogi normákon keresztül egyaránt ellehetetleníti.

Ezzel korlátoz, saját és családom, benne kiskorú gyermekem eltartását veszélyezteti.

A Rendelet a kötelező eljárási cselekmények megjelölésével nem ad lehetőséget a munkáltatónak az egyéni és egyedi – a foglalkoztatott munkakörülményeit, egészségügyi állapotát is figyelembe vevő – intézkedések meghozatalára, kizárja a lehetőségét és szükségességét a munkavállaló(k)-val folytatott, Alaptörvény XVII. cikkében rögzített jog szerinti egyéni és kollektív megállapodások kialakítására.

Ezért álláspontom szerint a védőoltás felvételének elmulasztásához fűzött joghátrány, azaz a Foglalkoztatott kényszerű fizetés nélküli szabadságra bocsátásának elrendelése olyan súlyú anyagi és erkölcsi következményekkel jár, amely egyáltalán nincs arányban a pandémia visszaszorításának céljával. A kormány a Rendelettel visszaélés-szerűen, önös, burkolt céljainak elérése érdekében kényszeríti a munkavállalókat a védőoltás felvételére.

Bár a Rendelet pro forma nem teszi kötelezővé a védőoltás felvételét, az Alkotmánybíróság a IV/1093/2021. szám alatt egyesített alkotmányjogi panasz ügyben úgy foglalt állást, hogy „Az önrendelkezési jogba történő beavatkozás további formája az, ha a jogalkotó nem expressis

verbis ír elő valamilyen kötelezettséget, azonban az egyén számára a döntés szabadságát látszólagossá teszi. Ilyen eset lenne az oltásokkal kapcsolatban az, ha de facto kényszerítővé tenné a jogalkotó az oltás felvételét az által, hogy az attól való tartózkodás ugyan jogszerű, annak következményei azonban olyan súlyosak, hogy az elzárkózás nem valós lehetőség (például azért, mert a jogalkotó a létszükségletek kielégítését ellehetetleníti).”

Nem vitatom, a rendelkezésre álló oltások hatásosságát, egyes esetekben szükséges és nélkülözhetetlen voltát. Azonban nem hagyható figyelmen kívül az a szakmailag publikált tény, hogy 4-6 hónap alatt veszítenek hatékonyságukból, így ismét és ismét újabb és újabb adag vakcinák alkalmazása válhat szükségessé. Ma már az is ismert tény, hogy van(nak) vírusmutáció(k), amely(ek) ellen a jelenleg rendelkezésre álló és alkalmazott oltások nem nyújtanak megfelelő és elegendő védelmet. Egyrészt, így kizárólagosságuk megkérdőjelezhető. Másrészt, viszont létezik az oltás használata nélkül kialakult védettség is!

Erre az igazolt tényre alapszik a 60/2021. (II. 12.) Kormányrendelet 1.§ (1) a) bekezdése és 2.§ (4) bekezdése szerinti védettség igazolásának lehetősége. Ismert az is, hogy ezen védettségek szintje is csökken az idő múlásával. (Ezért is szerepel a 2.§ (2) és (4) bekezdésekben a 4, illetve 6 hónapos érvényességi idő meghatározása.) Bár estem – és az általam benyújtott egészségügyi dokumentáció – igazolja, hogy mint mindenben ebben is vannak kivételek.

A hivatkozott tények összevetése alapján könnyedén megállapítható, hogy az oltással valamint az oltás nélkül **elért védettség tekintetében** nincs szignifikáns időbeli különbség! Van viszont jelentős jog előtti különbség, aminek kialakítása és fenntartása véleményem szerint Alaptörvény ellenes.

Az oltás felvételének de facto kötelezővé tétele a testi integritáshoz való jog korlátozását is jelenti. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a testi integritáshoz való jog az általános személyiségi jog alapeleme. Ugyanakkor az emberi méltósághoz való alapjog alanyi oldalát a személyiség testi-lelki integritáshoz való jogként határozta meg. Hivatkozni kívánok a 39/2007. (VI. 20.) Alkotmánybírósági határozatra, amelyben az Alkotmánybíróság az alábbiakat mondta ki: „Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a kötelező védőoltásokat intézményesítő és annak feltételeit meghatározó jogi szabályozás a testi integritáshoz való jog korlátozását jelenti.” „Az állam csak abban az esetben korlátozhatja az alapjogokat, ha a legitim célok védelme más módon nem érhető el. » [...] A törvényhozó a korlátozás során **köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.**«

Van azonban a rendeleti kötelezésen kívül és túl, az oltás felvételének egyéni szükségességét eldöntő más út és lehetőség!

A koronavírus elleni **ellenanyag szervezetben való jelenléte** és annak szintje minimális beavatkozással, akkreditált egészségügyi körülmények között, maradandó következmények nélkül **mérhető**. Az oltás felvételének szükségessége az ellenanyag szint mérésének eredményértől függően személyre szólóan dönthető el.

Véleményem szerint a Rendelet alkotójának volt, van és lesz is lehetősége az elfogadott és elismert ellenanyag szint – tudományosan igazolt és más jogszabályokban már eddig is alkalmazott – mértékének meghatározására, a tesztek elvégzéséhez vezető út kijelölésére, a tesztek időszakos ismétlési idejének meghatározására és a társadalmi védettség elérése érdekében szükséges további, egyedi körülmények figyelembe vételét biztosító utak

kijelölésére. Mindezt úgy, hogy az Alaptörvényben rögzített jogokat sem hagyja figyelmen kívül, azok gyakorlását nem lehetetleníti el.

Összefoglalva, mivel a Rendelet az egyenlőség alapelvét teljes mértékben kizárva a testi integritáshoz és a testi egészséghez fűződő jogomat aránytalan mértékű joghátrány kilátásba helyezésén keresztül – minden más lehetőséget figyelmen kívül hagyva – kényszerűen korlátozza, sérül az emberi méltóságom alanyi oldala, valamint a munkához való jogom gyakorlásának ellehetetlenítésével az emberi méltóságomon és az egészségemen túl veszélyeztetni a biztonságomat is.

Ezen indokok alapján álláspontom szerint a Rendelet rendelkezései aránytalanul és ésszerűtlenül korlátoznak alapjogokat, ezért Alaptörvénybe ütköznek.

V. AZ INDÍTVÁNY

A fentiekben kifejtettek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, a 24. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján állapítsa meg a Rendelet alaptörvény-ellenességét és egyben azt semmisítse meg.

Tekintettel a Rendeletben megállapított rövid határidőkre tisztelettel kérem, hogy a panaszomat soron kívüli eljárásban szíveskedjenek elbírálni.

